

[Camre.]

ale ankestyrelse vil jeg godt lige have lov at sige, at jeg har al mulig forståelse for vanskelighederne med at bygge en sådan ankestyrelse op og for det rimelige krav om en indkøringsperiode.

Jeg har inden for det sidste par dage modtaget klager fra nogle af mine vælgere i tre tilfælde, klager, som er gået videre til den sociale ankestyrelse, og svaret har i disse tilfælde været, at ventetiden på en afgørelse er 1 år. Og da er det min erfaring med mennesker, der står så vanskeligt, som netop de svageste stillede sociale grupper gør, at over for sådan et svar giver de op. Jeg tvivler skam ikke på, at den afgørelse, der bliver truffet i ankestyrelsen, er retfærdig og i enhver henseende udmærket, men denne ventetid og dette, at man skal til at skrive til nye organer osv., osv., slår det i stykker for de fleste, det er for svært, og vi må altså sikre, at det ikke bliver nødvendigt. Det var også rart, om ikke så mange sager måtte gå til ankestyrelsen, men fik en tilfredsstillende afgørelse på det primære plan. Det, der er fremdraget eksempler på, og som jeg har nævnt her, er, at der ikke har været optimale eller rigtige afgørelser i den primære instans. Det håber jeg at ministeren bl.a. i forbindelse med bistandsloven kan realisere på en bedre måde.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Det er rigtigt, at der er en lang ventetid for behandlingen af sagerne i ankenævnet. Det skyldes, at der i øjeblikket kommer næsten dobbelt så mange sager som forudset, da det hele blev tilrettelagt, men jeg er vidende om, at man er i færd med at foretage undersøgelser med henblik på en rationalisering af arbejdsgangen ved behandlingen af disse sager, således at man kan øge effektiviteten og nedbringe den ventetid, som ikke er absolut nødvendig til den egentlige sagsbehandling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Kristine Heltberg (SF)** til undervisningsministeren:

„Hvorledes agter ministeren at forøge støtten til de uddannelsessøgende, så at

deres økonomiske forhold ikke yderligere forringes?“

(Spm. nr. 22).

Skriftlig begrundelse.

Den stigende inflation har udhulet de studerendes uddannelsesstøtte, og samtidig er mulighederne for mindre sommerjob etc. forringede. I denne situation er yderligere de ringe forhold ved f.eks. Københavns universitets kantiner med til at gøre situationen uholdbar, jfr. Studenterrådets og dagspressens meddelelser.

Kristine Heltberg (SF):

Når jeg har tilladt mig at stille dette spørgsmål i dag, hvor der er så mange væsentlige spørgsmål på dagsordenen, er det ikke for at foregribe den generelle drøftelse af uddannelsesstøtten. Der er vist ingen i dette ting, der ikke er klar over, at de nuværende kriterier for tildeling af uddannelsesstøtte er alt andet end tilfredsstillende. Det, som har fået mig til at stille spørgsmålet netop i denne situation, er, at jeg ved, at de uddannelsessøgende er meget foruroliget over den meget vanskelige økonomiske situation, de er ved at befinde sig i, og især i forbindelse med oliekrisen og inflationen er den af en sådan art, at jeg mener, den nødvendiggør en indgriben fra højere sted.

Jeg håber, at ministeren er forstående over for de helt nødvendige krav her.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Selv om man med lethed kunne pege på bevillinger inden for undervisningsministeriets budget, som man ud fra forskellige hensyn kunne ønske var større, må jeg indrømme, at i den situation, vi befinder os i nu, havde jeg ikke ventet at få stillet et spørgsmål gående ud på, hvordan jeg vil være med til at forøge bevillingerne på finansloven.

Det fremgik også klart af erklæringen fra statsministeren i går, at der ikke bliver tale om at forøge de offentlige udgifter, men at det er regeringens hensigt at gennemføre alvorlige besparelser.

Hele befolkningen må, som den økonomiske situation tegner sig nu, være interesseret i og også forstående over for, at der må foretages besparelser på statsbudgettet,